

Basın Açıklaması

Komitenin Radikalleşme Raporu Hata ve Tutarsızlıklarla Doludur

Avam Kamarası Dışişleri Özel Komitesi'nin "Radikalleşme" hakkında hazırladığı raporu derinlemesine okuduk. Ana akım medya, internet şirketlerince terörle mücadelede yeterince çaba sarf edilip edilmediği konusu üzerine odaklanıyor.

Ancak raporun en büyük kusuru bu değildir. Rapor, radikalleşmenin nedenleri ve Önleme politikası dâhil birçok konuyu ele aldığını iddia ediyor.

Raporla ilgili olarak **Hizb-ut Tahrir / Britanya Medya Temsilcisi** Tacı Mustafa şunları söyledi: "Başta söylemek gerekirse rapor, hata, eksiklik ve tutarsızlıklarla dolu bir rapordur."

A) Rapor radikalleşme hakkında diyor ki: Gençlerin radikalizmin tuzağını düştüğünü gösteren tek bir kanıt ya da olay yok. Her olay, kendi bağlamında değerlendirilmeli. Ancak bu temel varsayımdaki yanlışları ortaya çıkarıcı bir araştırma da yapılmadı. Artı Birleşik Krallık ve Avrupa'nın radikalizmle mücadele politikasına dayanak teşkil eden "köktendincilik" ve "aşırılık" kavramlarının tanımı da yapılmış değil. Batılılar bunun farkında ve farkında olmakla birlikte bu temele dayalı her politikayı kınamamak işte raporun temel kusurudur.

"Radikalleşme" anlatısı özde yalandır. Bu yalan sıkça tekrarlandığı için artık insanlar bile inanıyor. Ne kadar çok Müslüman olursan, o kadar çok potansiyel tehdit olursun, deniyor. İşte Müslümanları "ılımlılaştırmak" ve hükümet politikaları ile liberal standartlarla uyumlu hale getirmeyi amaçlayan radikalizmle mücadele politikaları üretilmesinin nedeni budur.

Eğer "Radikalleşme" anlatısından amaç, duygusal olmak ve şiddet eylemleri işlemekse, bu İslam'dan kaynaklanmıyor. Öfke, yabancı hükümetlerin iç ve dış politikalarından doğan zulme verilen duygusal bir tepkidir. Masum insanlara karşı şiddet eylemleri ise bu tür duyguların kabul edilemez bir reaksiyonudur. "Terörist eylemler" kabul edilemez ve bu gidişle dinecek gibi de görünmüyor. Bu eylemlerin Londra, Washington ve Paris'te kurgulanan politikalara bir tepki olduğu nedense kabul edilmiyor.

B) Önleme politikası. Rapor, bu zehirli markanın yeniden gözden geçirilip pazarlanmasına davet ediyor. Önleme politikasını yeniden yapılandırmak ve pazarlamak, domuzu boyayıp yeniden pazarlamak gibidir. Oysa Önleme politikası, çöpe atılması gerekir.

Bazı tanıklar, Önleme politikasını ayrımcılık olarak niteliyorlar. Medyayı "İslamofobiyayı" kışkırtmakla suçluyorlar. Politik liderlere hiç değinmiyorlar. Aslında İslamofobiyayı var eden ve ona izin veren politikacılar.

İngiltere'nin aşırılık karşıtı politikasının terörle mücadele ile hiçbir ilgisi yoktur. Aksine sözde terörle mücadele, güvenlikçi politika ve bu politika üzerinden asimilasyonu dayatmak için bir argümandır. Müslümanların bakış açıları ve değerlerini değiştirmek, politik görüşmelerini ifade etmelerini önlemek amacıyla İslam'ın reforme edilmesi isteniyor.

Bu durum raporda zımnem itiraf ediliyor. Raporda düşünce polisi gibi hareket eden üst düzey bazı polis memurlarının görüşlerine başvuruluyor. Şu an düşünce polislik rolünü okullar, üniversiteler ve sağlık hizmetleri üstleniyor.

C) Eğitim sektöründeki bazı tanıklar tarafından eleştirel yaklaşımlar sergilenip, tartışmalar yapılıyor. Her neyse bu politika, başkalarının özgürce tartıştığı hayati konularda Müslümanları susturmaya yöneliktir. Bu susturma sonucunda Müslüman topluluklar arasında tehlikeli bir vakum oluşuyor. Bu vakum da internet taramalarıyla kolaylıkla doldurulabiliyor. İşte rapor sadece bunu eleştiriyor. Evet, Müslüman bilgin sayısında bir artış var, ama bu bilginler ya bu konuları tartışmaktan tırsıyorlar ya da konulara pek ilgi duymuyorlar. Bazıları da ya hızlı bir şekilde görüş değiştiriyor ya da liberal bakış açısını benimsiyorlar. İşte buna “reform” deniliyor. Oysa bu, İslam’ı deforme etmekten başka bir şey değildir.

D) Batılı politikacılar ikilemde. Birçok kişi laik, liberal değerleri kabul etmek şöyle dursun bunlara kani olmuş bile değiller. Batılıların İslam dünyasına yönelik izlediği politikalara inanmıyorlar. Ya da bu insanların inandığı fikir ve bakış açısını şeytan olarak görüyorlar. Şu ana kadar aşırılıkla mücadele ve Önleme politikaları tali meseleler olarak kalmıştır. İngiliz küfür yasalarına göre hâkim politik normları inkâr etmek “mürtetlerdir.” Laikliğe göre de “aşırılık” sözcüğü “kâfir” sözcüğü ile eşanlamlıdır.

E) Müslümanlar, İslam’dan tiksirmek ve gevşek Müslüman olmak yerine İslam’a daha çok sarılmanın önem ve ehemmiyetinin farkına varmalıdır. Biz her daim ilgili inanç ve değerleri tartışmaya hazırız. Bazıları cadı avının yürütüldüğü bir ortamda bunun yapılamayacağını düşünse de biz açık bir oturum düzenlemek için hazır ve nazırız.

Biz, sadece Allah’tan korkarak ve sadece Allah’a güvenerek kalplerini İslam Risalet’ine açanlara dava taşırız. İslam ve Müslümanlar düşmanlarının yalanlarını ifşa etmekten asla çekinmeyiz. Biz, evrensel İslami kimliğimizle gurur duyuyoruz.

“وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ” **“Allah’a çağıran, Salih amel işleyen ve “Kuşkusuz ben Müslümanlardırım” diyenden daha güzel sözlü kimdir?”** [Fussilet 33]

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Britanya
Medya Bürosu